

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Ursache Petru

Judecători: Toma Nadejda și Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Aghiorghiesi Nicolae, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Aghiorghiesi Nicolae Roman,
născut la 20.03.1988, originar
din mun. Chișinău, domiciliat în
or. Călărași str. Alexandru cel
Bun nr.122.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.12.2015 – 08.02.2016;

Instanța de apel: 09.03.2016 – 22.03.2016;

Instanța de recurs: 08.06.2016 – 07.09.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni din 08 februarie 2016, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, Aghiorghiesi Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin.(4) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani, obligându-l ca în termenul stabilit, să nu-și schimbe domiciliul sau reședința fără consimțământul organului competent.

Măsura preventivă aplicată în privința lui Aghiorghiesi Nicolae - arestul preventiv a fost înlocuită cu obligarea de nepărăsire a localității pînă la intrarea sentinței în vigoare, cu eliberarea din sala de judecată.

2. Pentru a se pronunța astfel, în fapt, instanța de fond a constatat că, Aghiorghiesi Nicolae la 01.10.2015, între orele 08.00-12.30 și Svîc Vitalie, în privința ultimului cauza fiind disjungată într-o procedură separată, aflându-se în localitatea Scoreni raionul Strășeni, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în gospodăria lui Budeci Olesea situată în satul Scoreni raionul Strășeni de unde tainic au sustras bani și anume 2000 de euro, notebook de model „PackardBell”, doua telefoane mobile de model „Nokia”, planșetă de model „Acer” și un burghiu electric de model „Hander”, astfel, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă de 50540 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin (4) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, deoarece în opinia procurorului, pedeapsa stabilită inculpatului prin sentință, este prea blîndă, nu corespunde personalității celui vinovat și este nefondată sub aspectul blîndeții pedepsei, deoarece nu corespunde circumstanțelor comiterii infracțiunii și gradului pericolului social ce îl prezintă inculpatul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, apelul declarat de procuror a fost admis, casată sentința în latura penală și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Agheorghiesi Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin.(4) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei inculpatului urmînd a fi calculat din momentul reținerii, cu includerea în acest termen a duratei ținerii în stare de arest de la 27 octombrie 2015 pînă la 22 martie 2016.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia ca inculpatul Agheorghiesi Nicolae a săvârșit infracțiunea imputată reieșind din cercetarea cumulului de probe și aprecierea acestuia potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Referitor la individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a conchis că aceasta este prea blândă, statuând în acest sens următoarele, deși în privința inculpatului sunt prezente circumstanțele atenuante recunoașterea vinei, căința sinceră și solicitarea examinării cauzei în baza probelor acumulate în faza urmăririi penale, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, însă, inculpatul anterior de 4 ori a fost atras la răspunderea penală pentru faptele comise, circumstanțe din care reiese că inculpatul n-a tras concluziile respective, nu s-a corectat și reeducat, și din nou a comis infracțiune, astfel demonstrând că nu regretă de cele comise și astfel, o altă pedeapsă decât cea privativă de libertate reală nu-și va atinge scopul.

Totodată, instanța de apel a considerat, că prima instanță eronat a reținut ca circumstanță agravantă în privința inculpatului: „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară”, deoarece prin sentința Judecătorei Călărași din 17.03.2006 în baza art.186 alin. (2) Cod penal, fiind cumulată în baza art. 85 Cod penal pentru cumul de sentințe, termenul total de închisoare a fost stabilit în mărime de 4 ani și 2 luni, prin urmare, la momentul săvârșirii infracțiunii imputate inculpatul avea antecedentele penale stinse, deoarece potrivit prevederilor art. 111 alin.(3) Cod penal stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale. Mai mult, instanța de apel a reținut și faptul că prin rechizitoriu în privința inculpatului n-a fost reținută ca agravantă această circumstanță.

Astfel, la individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a reținut următoarele: caracterul și gradul pericolului social și prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, recunoașterea vinei și căința sinceră, de faptul că antecedentele penale sunt stinse, până în prezent n-a întreprins nimic pentru repararea prejudiciului cauzat părții vătămate, considerente din care inculpatul urmează să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în închisoare, pedeapsă care va contribui la corectarea și reeducarea lui.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 19.05.2016, în termen, a declarat recurs ordinar inculpatul Agheorghiesi Nicolae, prin care invocând temei de drept pct. 10) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor recurentul a invocat:

- instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului, nu a ținut cont de persoana inculpatului și anume că este tânăr, fără antecedente penale, anterior a fost judecat pentru infracțiuni similare, însă în perioada minoratului, a recunoscut vinovăția și a solicitat examinarea cauzei în

procedură simplificată în ordinea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, are la întreținere un copil minor pe care îl crește și educă în lipsa mamei care este plecată într-o direcție necunoscută.

7. Procurorul a depus referință asupra recursului, solicitând declararea inadmisibilității acestuia, din motiv că pedeapsa stabilită inculpatului a fost individualizată potrivit prevederilor legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma criticilor aduse de recurent în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și anume: s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal menționează că potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Colegiul atestă că sancțiunea art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 4 ani.

În continuare Colegiul penal constată că, examinarea cauzei și pronunțarea sentinței a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală respectiv urmează de menționat că potrivit normei citate și anume la alin. 8) *„inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de*

urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ...”.

Instanța de apel, casînd sentința primei instanțe în latura penală, rejudicînd cauza și pronunțînd o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, i-a stabilit inculpatului pedeapsă în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, de 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. Pedeapsă pe care instanța de recurs o consideră legală și întemeiată și care corespunde exigențelor legii, deoarece limita minimă a pedepsei cu închisoare care putea fi aplicată inculpatului este minim 3 ani și 4 luni, iar maximă de 6 ani și 8 luni.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Colegiul penal reține că instanța de apel, individualizînd pedeapsa inculpatului a menționat faptul că în privința acestuia antecedentele penale sunt stinse, însă acesta a comis infracțiunea deși anterior de patru ori a mai fost condamnat, fapt prin care se constată că n-a demonstrat că a tras concluziile respective și regretă de cele comise și că dorește să se corecteze și să se reeduce, prin urmare o altă pedeapsă decît cea privativă de libertate nu-și va atinge scopul.

Mai mult, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de faptul, că deși acesta a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer, antecedentele penale fiind stinse, însă pînă în prezent nu a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal constată că concluzia instanței de apel privind pedeapsa stabilită inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, pedeapsa stabilită inculpatului fiind în limitele prevăzute de legea penală, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Mai mult ca atît, Colegiul penal subliniază că, potrivit practicii judiciare constante, instanțele judecătorești sunt singure în măsură să determine măsura de pedeapsă și durata acesteia precum și modul de executare al pedepsei, ținînd cont de prevederile legale în acest sens și de circumstanțele cauzei, prin urmare, argumentele recursului potrivit cărora inculpatul urma să beneficieze de reducerea pedepsei la limita minimă nu pot să determine pronunțarea unei soluții privind admiterea recursului.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Aghiorghiesi Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **06 octombrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir